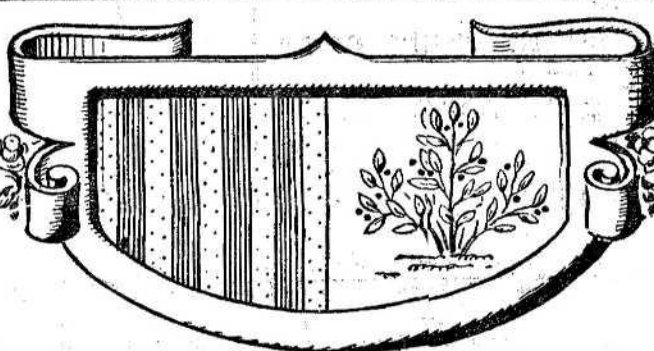

BADALOTA

SETMANARI

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I

CATALA

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Arbós i comarca, un mes, 150 ptes : Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

PREGUEU PER LES ANIMES DE

N'ANTONIA TRILLAS I SANS

Vídua d'En Josep Escarrà Malla

I DE SA GERMANA

N'AGNA TRILLAS I SANS

que reposaren en el Senyor, respectivament els dies 16 desembre i 21 octubre d'enguany
a l'edat de 76 i de 74 anys

havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. S. C.)

En sufragi de les mateixes es resaran misses amb ofertori, des de les 10 a les 12, a l'església parroquial de Santa Maria de Jesús (Gràcia), el prop-vinent divendres, dia 28.
La família llur agrairà coralment l'assistència a aquests pietosos actes.

Barcelona, Desembre de 1923.

Al apropar-nos el Nadal promotor de Pau sobre la terra als homes de bona voluntat; a l'anar encertar l'enigma de l'Any Nou; BADALOTA desitja que, al contacte del Nadal, siguem tots trasmutats en homes de bona voluntat, per tal de que sigui un fet la devalla de la pau angèlica entre nosaltres, i sigui aquest el bon llevat amb que l'Any Nou vagi pastant la vida quotidiana.

Lectors i protectors de BADALOTA: en les exultances de la festa, vos desitjem tota la joia que de tal pau irradia.

Il·lusió?

A la vora del foc

No hi cerquem pas el vell escó corcat que sol espetegar en les hores de quietud, ni l'avi vell de cara arrugada, tremolós, de testa argentada, de celles engruixides, boi embolicat en una manta, servant en sa mà esquerra la corvada cigarreta que si demostra la traça en fer-la, palesa l'instint adquirit amb el feix d'anys que s'han apilat a son damunt; l'avi que amb veu de cançó conta les rondalles més diverses de llops, de princeses, de dimonis, de tot, fent prestar atenció als infantons que a son entorn escolten embadalits; ni per tant aquells caparronets rossos i bruns de cara encesa per l'escalfor del foc, amb els ulls oberts,

atents a les paraules del jaiet fins que ja ben vespre s'els hi acluquen les parpelles per somniar l'un amb gegants, l'altre amb dimonis, l'altre am palaus encantats...

Ni tampoc el pare complaent i la mare amorosa que han armat d'un bon garrot la mà dels seus fills i fent-los amagar en una cambra fosca, els hi fan dir l'horació del Parenostre per tal de què la moinada després de donar sobre el tió tants cops hi trobin la paga del seu esforç que es converteix en lleminadures, joguines, monedes..., segons el menjar que els infants han tingut cura de donar-li durant els dies de preparació.

No parlem tampoc del foc de rotllo on, fent sardana a son entorn, tota la família matava hores i hores escalfant-se en el foc.

El Nadal

segons el poble

D'entre les festes de l'any cap com la de Nadal és més festejada, més popular, amb caient tant multiple i variat. Al costat de les cràctiques religioses cristianes s'hi troben ostums i tradicions que porten llevat pagá, degut probablement a l'alt grau de misteri que representa per al poble, el naixement de Déu fet Home.

Es notable la piadosa costum de deixar foc a la llar la nit de Nadal i aprop una cadira perquè és creença popular que la Mare de Déu de vegades s'escau que entra a les cases per a volcar el Jesuset i així pot escalfar-li abans la robeta i vestir-lo amb comoditat. La casa que obté aquesta gràcia se'n veu després recompensada però si no hi troba foc ni la cadira, no s'hi atura, la casa resta mancada de la protecció del bon Jesuset i de la Verge; igualment passa si es tafaneja que no els plau la gent batxillera escapant-sen sens poder ésser vistos.

Curiosa es també el costum que hi havia en altre temps de guarnir les esglésies durant la missa, la nit de Nadal amb penjolls de neules posades planes com hòsties pintades de variats colors i a la vegada el que les neules fossin com ho són encara les darreries típiques del dinar solemniat d'aquesta diada. D'aquí n'esdevingué el costum per enganyar els innocents, pocs dies després, d'enviar-los a cercar els neulers.

Altres costum popular fou la de les Falles de Nadal, go és encendre fogueres a semblansa de les de la nit de Sant Joan, com una mena de recordança de l'antic culte al foc, celebrant els dos solsticis de l'any: el d'hivern i el d'estiu. El plantar arbres a la plaça davant de la església, go que donava motiu al sortir de missa a expansionar-se en festes d'alegria, éssent creença que si es torraven pinyes i una vegada trets els pinyons, es partien per la meitat, a dins d'una de les cares s'hi veia la figura de la mà del Jesuset en actitud de beneir.

També es diu que una planta collida la nit de Sant Joan malgrat s'hagi assecat, reverdeix la nit de Nadal a l'apuntar l'aurora; però ha d'haver estat posada damunt d'una taula parada amb esfovalles blanques, un porró ple de vi, un cànter amb aigua i un llum encés, que ha de ésser d'oli o un ciride l'església.

Els infants nascuts aquesta nit, el poble creu que tenen empremtada a la llengua una creu i que la seva saliva es gorida de malalties malignes.

Més d'entre les moltes costums que es poden recordar cap tant escaienta com la que en pobles de la muntanya catalana s'hi representava l'adoració dels pastors en recordança d'haver sigut els primers que a Betlem obtingueren aquesta gràcia.

Reunits els fidels a la església guarnida i enllumenada tota de festa, començava la missa i la Pastora amb la filosa i la blanca caputxeta es dirigia a la porta on el majoral dels pastors de l'encontrada li feia entrega d'un present que a posta portava dins el sarró, la pastora tot filant pujava el presbiteri disposant-lo damunt de una taula allí preparada, repetint l'operació amb els altres pastors que restaven aturats al peu de la porta. En acabar-se l'Evangeli una veu deia cantant:—Les dotzel i tot seguit el fluviol i cornamusa responia amb una tocada, mentre altre veu deia:—Jesús és nat!—Nat contestava un altre, replicant el primer—Nat! nat! sí! Seguia un curt diàleg dels pastors, mostrant-se admirats, però a la fi convençuts de la veritat, responen a chor:—Glòria a Déu en les altures i pau en la terra als homes de bona voluntat, seguit del cant d'un enfilall de cançons populars pròpies de la diada, que per això se les nomena Nadales, al sò de les quals els pastors donant-se les mans, fent sardana, ballaven bo i repicant amb els esclòps forrats les llores del sòl de la església, tenint el manyoc al bell mig de la rodona; fins que posats en renglera de dos en dos de cara a l'altar, fent tres pases endavant i dues endarreta anaven avançant vers el presbiteri cantant:

Anem Pastors a Betlem
caminem anem anem
allí farem sardaneta.

Tunc que tan tunc
allí farem sardaneta

Tunc que tan tunc
que tan tunc que tan teta

i a l'acabament de cada parada feien un acatament. El majoral anava davant portant el manyoc tot emperifolta de cintes seguit del Rabadà que duia un parell de cistelletes plenes de presents penjades a la crosa del pastor i els demés pastors també amb les seves pujaven a l'altar on el Sr. Rector els presentava el Jesuset dient:

—Jesús és nat *venite adoremus*, i els pastors genolls en terra devotament l'adoraven oferint al Diví Infant el primer de la remada que deixaven junt amb els altres presents.

Acabada l'adoració dels pastors anaven a adorar els homes presents a l'església, després les dones i fins l'acabament de la missa tot eren cantúries de lloanga

executades pels propis fidels de les que el nostre cangoner popular n'és tant abundantment rublert, dedicades a commemorar el naixement del Fill de Déu fet Home.

AURELI CAPMANY

Teatre Arbossenc

Diada de Nadal

a dos quarts de deu de la nit

Aconteixement Artístic

El grandios espectacle en cinc actes d'En Manel Folch i Torres música d'Adrià Esquerrà:

Els Pastorets

L'Adveniment de l'Infant Jesús

Superba presentació

Fantàstica dansa dels set pecats capitals

Cuplets pel Lluquet i Rovelló

Grandiosa Apoteosi

Dia 26 : A les tres de la tarda

ELS PASTORETS

CRONICA ARBOSSENCA

MUNICIPAL

Sessió del 11 de Desembre.

Amb assistència de tot l'Ajuntament i presidint l'Alcalde Sr. Mas, comença la sessió.

Es dona compte de les disposicions contingudes en el B. O. i d'una nota setmanal d'arbitris d'escorxador i llocs públics.

Seguidament són aprovats varis comptes i pagaments.

També s'acorda designar els Srs. Arnan i Ribas per a cuidar-se del ball del dia de la Fira i autoritzar a l'industrial Julià Ribé per a instil·lar en el saló de dit ball un servei de guarda-roba per al públic.

I s'aixeca la sessió.

Sessió del 18 de Desembre.

Assisteixen els Regidors Srs. Arnan, Romeu, Rovira, Roviroso, Escarrà, Miquel, i Calvet, presidint l'Alcalde Sr. Mas.

Es dona compte del B. O. i d'una nota setmanal d'arbitris. Es llegeix també una carta del Sr. Alcalde de Vilafra, convocant a una Assemblea que tindrà lloc a la Casa de la Vila el prop·vinent dissabte, per tractar de la crisi del preu del vi. S'acorda que hi vagi de representant el primer tinent d'Alcalde Sr. Arnan.

S'aprova una relació de jornals emprats en l'aranjament dels carrers d'import 146'25 pessetes.

Resta també enterat l'Ajuntament dels Ingressos obtinguts en el dia de la Fira pels llocs públics concedits als firaires i benefici del ball.

Per la Comissió de Policia Urbana es dona compte dels treballs que s'estan fent per la nova rasant del Carrer dels Horts, i del senyalament de les aceres de les cases dels Srs. Cruafes i Jané situades en dita via.

I s'aixeca la sessió.

RELIGIOSA

Diumenge IV d'Advent.—Avul a dos quarts de dotze, Catecisme de Perseverància; a dos quarts de quatre Doctrina i a les cinc Rosari, Devoció de les Quaranta Ave· Maries, Visita a Nostra Senyora de la Cort i plàtica dominical.

Dimarts, festivitat del Naixement de Nostre Senyor Jesucrist, a dos quarts de sis missa del Gall, seguit altres misses; i a les deu Ofici Solemne.

La funció de la tarde en els dies de Nadal i Sant Esce celebraran a les quatre.

Misses: Dimarts per Francesc Altet, Maria Huguet i Josep Altet. Dijous, a les sis, per Carme Bonsoms; a dos quarts de vuit, per Josep Escarrà. Divendres les tres misses per Joan Cañas.

* * *

NOTA LITURGICA.—La Primavera marca en la natura el retorn a la vida després de la mort aparent de l'hivern: els arbres despullats i com a morts, es vesteixen novament de fulles i flors, el sol no escatima tant la seva escalfor, els jorns esdevenen mes llargs i mes bells, la terra apar renaixen: hom diria una nova creació. Aquesta es l'imatge de la segona estació mística que compren el temps de Nadal i el de l'Epifania, veritable primavera de les ànimes durant la qual tot sembla renaixen a la vida de la gràcia, tot s'afanya a creure amb el Nadal i a florir amb l'Epifania.

El temps de Nadal va desde 25 de Desembre al 2 de Febrer; forma una quarentena d'alegria i de joia. Després de les quatre setmanes de l'Advent passades en la pregaria, els gemes i els sospirs de l'expectació, l'Església reprén el cant del *Gloria in excelsis*.

Aquesta estació comprèn dos períodes ben distints: primer, quincena que precedeix l'Epifania; segon la serie de setmanes que s'escorren entre aquesta festa i el 2 de Febrer. L'objecte del primer període és celebrar el naixement de N. S. J. o del Fill de Déu fet Home. Però l'Església, tot honorant el Fill, no oblida la mare: tal com les vides de l'un i de l'altre foren inseparablement lligades, així també el record de Maria es unit al de Jesús en els jorns de Nadal i de la Circumcisió. Es trobarà aquesta mateixa connexió el dia de la Presentació de Jesús al temple. Durant el segon període l'Església honora les manifestacions del Fill de Déu sobre la terra, el misteri de l'Adoració dels Magos, el del Baptisme de Jesús en les aigües del Jordà i el primer miracle de Jesús en les Noces de Canaà.—L'estació acaba regularment per la Festa de la Presentació de Jesús al Temple i de la Purificació de Maria. No obstant, pot allargar-se més enllà del 2 de Febrer pels diumenges després de l'Epifania, com també pot succeir que no arribi a encalçar aquesta data per l'anticipació del temps de la Septuagèsima.

VARIA

En la ciutat de Barcelona i després de llarga i penosa malaltia tingué lloc el dia 16 dels corrents el traspàs de la Sra. N'Antonia Trillas vídua d'Escarrà, tia del nostre company de redacció En Josep M.ª Escarrà.

Al bon amic i família endrecem l'expressió del nostre més sentit condol.

En les oposicions per a proveir de Rectors diverses Parròquies d'aquest Bisbat ha obtingut el primer lloc de terna per la de S. Esteve de Coll el zelós Vicari d'aquesta vila Mn. Josep Duran.

Ens congratulem, tot felicitant-lo, de l'ascens dintre sa carrera, ensems que sentim verament la separació de persona que amb sa amabilitat i tracte afable havia sabut conquerir-se i atreure's l'amistat dels qui amb ell, per qualque cosa, amb que fos una nimfesa, tenien que compartir.

CENTRE DE SANT LLUIS GONZAGA.—Avul a dos quarts de 7 del vespre, es projectarà un escullit programa de cintes cinematogràfiques, explicant-se a l'ensems la vida dels Sants Just i Pastor, amb projeccions.

Diada de Nadal.—A les 5 en punt de la tarda es posaran a l'escena els tradicionals «Pastorets» que porten per nom «La Rosa de Jericó». Detalls per programes.

Durant les festes nadalenques es celebraran en el Col·legi que dirigeixen les GG. Carmelites, diverses vetilades literario-musicals, per esplai de les educandes i llurs famílies.

El dia de Sants Innocents, les Societats recreatives celebraran sengles saraos amenitzats per típiques gralles.

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrà : Major, 43

Un bon sabó estalvia temps, roba i diners

Sabons "Arpa"

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

Fàbrica en Sant Martí (Barcelona)

Internacional, 50.-Teléfon 553 S. M.

crus d'hivern; ni del monumental foc a terra de la casa pairal, de boca espaiosa amb els calamàstecs penjats a punt de rebre l'olla curulla de verdura que fent xup-xup anirà coent-se fent esdevenir delitós menjar ço que abans era sols menja de gallines.

Parlarem senzillament del foc ridícol que serveix, mantes vegades, més per ornament d'una habitació que per l'ús amb quin fi ha sigut posat, i del míser braser de ferre, de coure o de planxa que posat dintre sa capsa mig enterboleix els caps dels que a son redós discuteixen qualche futesa o socorrimen la cua d'algun gat que en busca de benestar s'hi ha posat massa arran.

Al davant, doncs, de l'escalfa-panxes o a l'entorn d'un braser s'hi troben una colla d'amics—de temps o de circumstàncies—fent o no fent una penya, però enraonant, discutint coses trivials, assumptes mancats de tot valor elevada, no exents, però—sobretot als voltants d'aquell dia faust, esperant el 22 de Desembre—d'una valor fantàstica.

--Oidà--, que el dia 22, dia formós, vestit d'or, portador... d'il·lusions, portador... de desenganys;—Oidà-- diu un,—que serem rics, tinc esperances de la grossa.

L'un té una apuntació de 5 pessetes, l'altre de deu rals, i el de més enllà hi té posats 5 duros, l'altre guarda tot un dècim...

L'un si treu la grossa farà obres, l'altre comprarà un automòvil, l'altre farà un viatge; no hi manca qui se'ls guardarà.

Hi ha qui s'acontenta amb la grossa, també, mes humil, qui amb una escurrialla en tindrà prou...

Ha passat, com havia de passar, el dia 22; el dia d'or, d'il·lusions, de desenganys.

Enfront de l'escalfa-panxes o al redós del braser hi torna haver la reunió de la penya que parla d'assumptes trivials. I de qué han de parlar? De la rifa.

No han sigut afortunats. Algú ha tret 5 duros per duro; a altres se li han tornat els diners; els més han estripat el paper.

Tots contents, però dels plans ja ningú en parla i tothom espera l'any vinent.

GLADIS

EL XAI PERDUT

Era una vegada un pagès del pla de les Preses que no era ni bo ni dolent. No era dolent perquè anava a missa matinal cada diumenge i festes de guardar, complia amb la parròquia, tenia temor de Deu i pagava religiosament els delmes i primícies. Mes tampoc era bo del tot, perquè tenia una flaca que no la podia remeiar, i era un instint de rampinya que el portava a fer correr els cinc dits allà on hi havia res descuidat. Prou en els seus soliloquis confesava i reconeixia que allò no anava pas prou bé; però s'havia inventat una manera de moral tota estranya, que feia que sempre trobés manera de justificar a sos propis ulls els seus actes, i amb la que procurava convèncer-se a si mateix de que ço que feia era sols aprofitar-se de ço que s'havia de perdre o li venia a les mans sense cercar-ho.

Passava, per exemple per sota la pomera del veí i, contemplant l'estesa de pomes espolsades pel vent deia: «—¿No es llàstima que es fagi malbé aquest bé de Deu, exposat a ésser trepitjat pel primer que passi o que se n'aprofiti algun bagarro d'aquests que rodren per aquí?». I les pomes passaven tot seguit al seu sarró. Altres voltes, a l'era, alguna monjoia de fajol tombava del seu cantó i deia ell, prenent-la: «—Tú no ets pas meva; ves a casa teva que jo no vull res de ningú». I a cosses i manotades la tornava al seu veí; és a dir, la palla perquè el grà ja havia

quedat allí on no el volien. També en llaurar feia sempre la partió sobre l'esquena de son llindant amb l'escusa de que mitg camí era seu, el llaurava quedant-ne mig mes per disputar un altre dia, i si alguna vegada *perdia de veure* el bestiar no era mai quan pasturava el del seu.

I encara si escoltavem a sos veïns, aixó era poca cosa, perquè de mes grosses en contaven i asseguraven tots que del seu tros es treia sempre mes vianda de la que Deu hi posava.

Si aixó era o no era cert, no ens toca pas a nosaltres esbrinar-ho. En ço que no hi ha dubte és en que no tenia molt bona anomenada, malgrat que en el demés era inofensiu i de bons costums.

Anem, doncs, al conte: Aquell any nostre pagès havia redoblat sos bons propòsits i estret un poc les betes de sa moral. Demés, havia complert les tempores de S. Tomás, i resolgué assistir a la missa del Gall que amb tanta solemnitat es cantava en el convent dels frares Caputxins al punt de mitja nit, cosa que féu amb molta devoció.

Acabada la missa, com no feia lliga amb ningú, emprengué el camí de casa sol, per més que ni l'estació ni el temps convidaven gaire a fer un camí tan desert en aquella hora de nit. Aquesta era fosca com gola de llop i encara que les muntanyes del Grau i Sta. Magdalena eren plenes de neu, no era freda en demasia, perquè bufava a fortes ratxades el vent Ponent, fent redolar pel cel uns núvols negres i panxuts, que sols a claps deixaven veure alguna estrella per amagar-la desseguida.

BANC COMERCIAL DE TARRAGONA

CAPITAL Ptes. 5.000.000

RESERVES Ptes. 400.000

Inscrit en la (Comissaria Régia de la Banca Privada)

AGENCIA D'ARBÓS

RAMBLA GIENER, 1 I CARRER MAJOR, 64

TELEFON 691

Ha quedat oberta la negociació dels cupons dels Deutes INTERIOR, EXTERIOR i AMORTITZABLE 4 per 100, i obligacions TRESOR 5 per 100 de venciment primer de Gener 1924.

Suscripció a tota classe d'Emissions. Compra-venda de valors al comptat i per compte dels clients. Admetem valors en compte corrent i en Dipòsits en custòdia, culant de l'abono dels cupons als seus venciments.

CAMBRA CUIRASADA amb compartiments de llouer instal·lada en el BORSI DE TARRAGONA, montada recentment a l'altura de les millors en el seu gènere.

Comptes corrents a la vista

En la secció de: Comptes corrents de la classe obrera abonem els següents tipus d'interès:

el 3% em llibretes amb 8 dies pre-avis

el 4% em id a sis mesos

el 4 1/2% em id a un any plaç

pagant-se per trimestres naturals els interessos de les impositcions a plaç.

HORES DE DESPATX: Matí de 9 a 1; tarda de 4 a 7 tots els dies feiners, i de 9 a 1 els diumenges.

Casa Central: Apodaca, 24 (edifici propi) TARRAGONA.

Caixa Auxiliar: «Borsi de Tarragona», Rambla de Sant Joan, 27.

ALTRES AGENCIES:
Torre de Barra i Morell

Emprengué doncs, la ruta amb les mans a la butxaca i la barretina enfonsada fins al clatell, tot xiulant les cacçons que acabava de sentir, quant en arribar als Desemparats observà a la vora del camí un xai que amb son posat arraulit i confús, palesava bé que havia perdut la remada.

Era aquest lloc, en aquell temps més que avui, solitari i incult. Sols hi creixien farigoles i argilagues i el camí no era més que un llit de despulles volcàniques. Segons sembla, era aquest lloc prdilecte de bruixes i mals esperits.

Tornant, doncs, a nostre pagès, en veure el xai es parà a contemplar-lo i es féu tot seguit aquest raonament:

—Ara, ves, aquesta bèstia, si no és ben perduda, malaguanyada. De segur que és de Morató; però aneu a trucar a aquestes hores, o feu-la passar per sobre la paret que us exposeu a fer-la malbé o a que us clavin un tret... I si es queda a aquí, qui sap, qui sap qui s'en gaudirà? El llop, de segur, o algun poca vergonya.

I amb aquestes i altres semblants raons quedà convençut de que el xai li pertanyia per dret de troballa, i, punyent-lo amb l'esquerra per les canes de davant i per les de darrera amb la dreta l'aixecà a pols i, fent-lo passar amb garbo per sobre la barretina se'l carregà al coll seguint son camí amb pàs mes precipitat com persona que n'ha fet alguna.

Creuà al veïnat de Sant Roc sense fer cas dels udols dels goços ni dels cants dels galls i en passar per Rocamora veié damunt la cresta de la penya un gran ocellàs, la silueta del qual es destacava negra, sobre la débil celistia. Batia les ales i feia uns crits que semblaven diabòliques rialles.

En els *gamarús*—es digué el pajés per a donar-se ànim.

I passà de llarg. Mes el cert és que no les tenia totes. A voltes el xai inclinava el cap fins a posar-li el morro a cau d'orella i llavors un eixam de mals pensaments niuava dins son cervell, emmetizava la seva sang i comunicava a tot son cos una xardor com si bullissin dins d'ell tots els set pecats capitals. A estones sentia feto de sofre i altres un trepig darrera seu com si algú l'anés a estalunar. Llavors es parava fins que, convençut de la soletat del lloc, reprenia la marxa, cada vegada amb més daler per a trobar-se a casa seva.

Així caminà fent molta via i en arribar al punt del Collell tocaven la oració en l'ermita de Sant Francesc. Nostre bon pagès tractà de senyar-se i no pogué, perquè el xai, en sentir-se afuixar les potes, donava tals pernades que perillava d'escapar-se. Ho feu mentalment i resà l'*Angelus*.

El riu anava fort per causa del ponent què fonia la neu de les muntanyes, i l'aigua corria amb fúria sota les arcades del pont. La foscor impedia veure la gorga que apareixia negra com una immensa caldera de quitrà bullent, on res més s'hi veia que unes llumenetes o focs fets que lluien i s'apagaven alternativament. Del fons semblava que en sortien crits, xisclets, rialles i udols.

De prompte, i quan nostre home era a mig pont, sentí una veu rogallosa que, sortint de la gorga cridava:

—*Collell Collaràs tira'l de dalt a baix.*

Ell s'esborronà i més quan sentí que el xai amb grans extremituts, se li arrapava al coll com si tractés d'ofegar-lo. S'encomanà a Deu i a tots els sants mentre que la veu repetia.

—*Collell Collaràs tira'l de dalt a baix!*

I el xai, amb noves extremituts deixà anar un ru-flet com si digués:

—No puc.

—Per qué?—respongué la veu misteriosa.

—Per qué ha resat l'*Adverbium*—replicà el xai a l'ensems que desfent-se'n l'atribulat pagès exclamà;

—*Valga'm les tempores de S. Tomàs!*

—*Be et valdran si fetes les has!*—

Cridà amb ràbia la bèstia cargolant-se un moment sobre la barana del pont escupint foc i fum i precipitant-se al fons de la gorga on per un instant es redoblà l'infernàl braor que ja avans s'hi sentia.

El pagès arriba mig mort a casa seva i el refer-se li costà una malaltia; mes cal afegir que canvià de vida. Desde llavors sos veïns veieren eixamplar-se poc o molt llurs termes i notaren que llurs pomes donaven més fruit i llurs blats de moro eren menys escapçats pel bestiar. També l'anomenada de nostre conegut hi guanyà bona cosa.

MÀRIAN VAIREDA

CASA RIBÉ
 CARRER MAJOR, 35 ARBÓS
Confecció de Roba blanca
 a preus de regal
 Variat assortit en mitjes de seda ♦ Joguets
 El millor present per aquestes festes
 el trobareu en aquesta casa
 Mocadorets vistosos propis pera nens
 Visiteu la Casa Ribé

DISPONIBLE

Foto-Estudi Almirall

Sucursal de Vilafranca

Rambla Gener, 20

Arbós del Penedés

Fábrica de Mosáic Hidráulic Casa JULIVERT

Ciments de tota mena : Guix i calç hidràulica, : Escales aigüeres lavabos, piques, waters, safaretxos, dipòsits, tuberíes i balustres

CALITAT IMMILLORABLE.

ESCOLLIT ASSORTIT EN DIBUIXOS.

No compreu se'ns visitar avans aquesta acreditada casa. Vegi's catàlec i preus.

DOCTOR ROBERT, 12 I NORT, 5

TELÉFON 811

VENDRELL

Representant a Arbós: Maria Galvez. Carrer Major

DISPONIBLE

Treballs comercials

Impresos de luxe

Edicions acurades

Prospecteria rápida